

Саҳиҳул Бухорийнинг муҳтасари / ВАҲИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 206-ҳадис

5089- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهَا قَالَتْ: دَخَلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى ضُبَاعَةَ بِنْتِ الزُّبَيرِ فَقَالَ لَهَا: «لَعَلَّكِ أَرَدْتِ الْحَجَّ»؟ قَالَتْ: وَاللَّهِ؛ لَا أَجِدُنِي إِلَّا وَجِعَةً، فَقَالَ لَهَا: «حُجَّيْ وَاسْتَرِطِي؛ وَقُوِّيْ: اللَّهُمَّ؛ مَحَلِّي حَيْثُ حَبَسْتَنِي». كَانَتْ تَحْتَ الْمِقْدَادِ بْنِ الْأَسْوَدِ.

206- 5089. Оиша розияллоҳу анҳодан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам Зубоъа бинт Зубайрнинг олдига кириб, унга: **«Ҳажни ирода қилибсанми?»** дедилар. У: «Аллоҳга қасамки, ўзимни фақат бетоб ҳис қиляпман», деди. У зот унга: **«Ҳаж қиласавер ва шарт қилиб: «Аллоҳим! Эҳромдан чиқиш ерим Сен мени тутиб қолган жойдир»**, деб айт», дедилар.

У Микдод ибн Асваднинг никоҳида эди».

Манба: hadis.islom.uz

